

saa overordentlig store Beløb, kunne dække hinanden saa godt. Jeg vil altsaa raade til, at vi nu holde os ved dette, og at vi i alt Fald ikke lægge noget til Overskudet. Vil man bevæge sig i nogen Retning, skulde man dog snarere for Forsigtigheds Skyld bevæge sig i den modsatte Retning, men det ærede Medlem er tilbøjelig til atter her blot at ville regne med Indtægtsforøgelsen. Statsbanerne have klogeligt regnet, ogsaa med en Udgiftsforøgelse netop paa den Post, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) saa rigtigt nævned, Kulforbruget. Der sagde det nævnte ærede Medlem — og jeg tror, han der næmede sig mere til Virkeligheden, end Statsbanerne have gjort det —, at han mente, at omkring 1 Million var en ikke usandsynlig Udgiftsforøgelse paa denne Post. Statsbanerne have regnet med en Udgiftsforøgelse paa Kul af 600,000 Kr. for 1912—13, og jeg tror, at det er meget beskeden beregnet. Paa den Maade kommer man til de Tal, som ere opgivne for mig.

Endelig nævned den ærede Ordfører de nye Indtægter, som jeg ikke havde regnet med i min Plan: Salget af Husmandsobligationerne, Provenuet af Banegaardsterrainets Salg og Salget af de militære Grunde. Jeg har mange Gange godtgjort, hvorfor jeg ikke har ment det rigtigt at regne med disse Indtægter; jeg ved, de kunne komme, og jeg haaber ogsaa, at de ville komme, men jeg har ikke anset det for rigtigt at regne med dem, fordi det er Indtægter, som ikke kunne paaregnes, og som, hvis de komme ind, maa anvendes til Forstærkning af Kassebeholdningen og Reserverfonden, til ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden, kort sagt, det er Udbytte af Aktivsalg, og det bør benyttes til Aktivers Erhvervelse eller til Formindskelse af Statsgælden. Amortisation af vor Gæld havde det ærede Medlem heller ikke med i sin Plan, men jeg kan ikke tænke mig andet, end at en Mand med hans Forudsætninger og med forretningsmæssigt Blik paa Tingene maa anse det for i allerhøjeste Grad ønskeligt, at vi straks kunne komme til en endog forholdsvis betydelig Amortisation Aar efter Aar af den nye faste Gæld, vi skulle stifte.

Der er, sagde det ærede Medlem, ikke taget Hensyn til de store ophørende Udgifter. Det ærede Medlem nævned der Christiansborg Slot, Dobbeltsporet, de københavnske Banegaardsanlæg og Esbjerg Havn. Ja, af alle disse ophørende

Udgifter er der kun en eneste, som virkelig ophører med Finansaaret 1912—13. Det er Dobbeltsporet paa Fyn. (Modsigelse). Ja, alle de andre blive ved at løbe største Delen af Femaars-Perioden og desværre med ret betydelige Beløb. Christiansborg Slot kommer til at løbe med omtrent 3 Mill. Kr. og Esbjerg Havn med ca. 5 Mill. Kr. ud over Finansaaret 1912—13. Ogsaa Ordningen af Banegaardsforholdene i København vil kræve betydelige Udgifter ud over Finansaaret 1912—13, i Perioden fra 1913 ville de kræve ca. 4,600,000 Kr. De endnu resterende Statsbaneanlæg ud over dem, jeg her har nævnt, efter Loven af 1908, ville for Finansaarene 1913—17 kræve ca. 10 Mill. Kr. Desuden kommer der forskellige andre store Udgifter for Statsbanerne. Da jeg i sin Tid udarbejdede Planen, har jeg faaet indgaaende Oplysninger fra de forskellige Administrationer, som have med vore indtægtgivende Statsaktiver at gøre, og jeg har set, hvilke de Krav ere, som kunne ventes i de kommende Aar. Jeg har kun nævnt nogle af dem, men der er andre og meget betydelige — alene Posterne Tab og Skade og Udgift til Ekspropriationsforretninger i 5 Aars Perioden 1912—17 maa anslaaes til ca. 5 Mill. Kr. Til Supplerings af det rullende Materiel regner man med ca. 8 Millioner og paa en Post som Forbedring af Ballastlageret med ca. 2½ Million for Finansaarene 1913—17. Jeg kunde blive ved at nævne disse Tal, som ere imponerende store, og som vise, at det er meget langt fra, at disse udløbende Bevillinger i Virkeligheden ere udløbende, og hvad der er det værste, naar de ere udløbne, staar der et stort Antal nye fuldt rede til at træde i Stedet. Postadministrationen, Statshavnadministrationen, Statsbaneadministrationen og Telegrafadministrationen, alle have de for Fremtiden Ønsker eller, rettere sagt, Krav, hvis Fyldestgørelse de mene vil blive nødvendig for at holde de forskellige Virksomheder oppe. Ogsaa om dette har jeg faaet udførlige med Tal belagte Fremstillinger, men jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer dermed og vil heller ikke forskrække Dem ved at nævne de meget store Tal. Jeg skal blot sige, at jeg ikke er ganske uden Erfaring med Hensyn til, hvilke Kravene ere, thi jeg har nogle Gange haft, jeg vil ikke sige den Glæde, men den Ære, at forberede Finanslovsforslag, og jeg ved jo, hvor overordentlig store Kravene ere, som fremsættes fra de forskellige Administra-